EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 1.12.2016
COM(2016) 750 final

2016/0392 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om definition, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

Formålet med Kommissionens forslag er at bringe forordning (EF) nr. 110/2008 i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Først og fremmest opdeles bestemmelserne vedtaget af Kommissionen ved nævnte forordning i delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter.

Det eksisterende EU-regelsæt for spiritus letter den fri bevægelighed for varer på det indre marked ved at fastsætte produktdefinitioner, mærkningsregler og bestemmelser, der har at gøre med beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus. Regelsættet bør derfor ikke ændres.

Udover tilpasningen til TEUF foreslås der således kun enkelte mindre, tekniske ændringer i forslaget for at afhjælpe de mangler, der blev konstateret ved gennemførelsen af forordning (EF) nr. 110/2008, og tilpasse bestemmelserne til nye retlige instrumenter. Der er ændret i ordlyd og struktur udelukkende med det formål at forenkle forordningerne og gøre dem mere læsevenlige, jf. Kommissionens dagsorden for bedre regulering.

Disse ændringer af ordlyd og struktur samt tekniske ændringer berører ikke indholdet i bestemmelserne, som forbliver de samme som i forordning (EF) nr. 110/2008. Der er derfor ikke behov for at lave en konsekvensanalyse.

Sammenslutningerne af spiritusproducenter er blevet hørt, og der er taget hensyn til de vigtigste bekymringer, som de har givet udtryk for.

Forslaget er ikke en del af programmet for målrettet og effektiv regulering (Refit), men det er dog udarbejdet under hensyntagen til medlemsstaternes og interessenternes forventninger til regelforenkling og de vejledende principper for bedre lovgivning.

I betragtning af at spiritussektoren er meget stor og kompleks, bør forordningen om spiritus bibeholdes, for så vidt angår de særlige foranstaltninger vedrørende beskrivelse og præsentation af spiritus, der er mere vidtrækkende end de almindelige bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne[1], under fortsat overholdelse af nævnte almindelige bestemmelser. Der bør i spiritusforordningen fortsat være fokus på definitionerne på spiritus, som klassificeres i kategorier, samtidig med at den skal bidrage til størst mulig forbrugerbeskyttelse og forebygge vildledende praksis.

Det bemærkes desuden, at bestemmelserne om beskyttede oprindelsesbetegnelser (BOB), beskyttede geografiske betegnelser (BGB) og garanterede traditionelle specialiteter (GTS) er blevet opdateret og ensrettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer[2]. Procedurerne for forvaltning af BOB, BGB og GTS (anvendelse, ændring, registrering, indsigelse, annullering) er blevet fuldstændigt revideret og ensrettet. For at bringe procedurerne for forvaltningen af geografiske betegnelser for spiritus i overensstemmelse med ordningerne for fødevarer, omfatter udkastet til forslaget om ophævelse af forordning (EF) nr. 110/2008 en ændring af kapitel III om geografiske betegnelser.

Der ændres ikke ved de særlige forhold, der gør sig gældende i ordningen for beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus.

---

[1] EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18.

[2] EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1.

Forslaget omfatter desuden en række bestemmelser vedrørende procedurerne for fælles ansøgninger og indsigelser, således at de afspejler bestemmelserne i Kommissionens forordning (EU) nr. 664/2014[3] og Kommissionens forordning (EU) nr. 668/2014[4]. Ved at omfatte disse bestemmelser bliver forslaget sammenhængende og fuldstændigt. Hvis forordning (EU) nr. 1151/2012 revideres, følges samme tilgang.

Nogle af de elementer, der i øjeblikket er omfattet af Kommissionens forordning (EU) nr. 716/2013[5] betragtes som væsentlige og er derfor medtaget i forslaget som del af basisretsakten, navnlig definitionerne og bestemmelserne om sammensatte udtryk og hentydninger.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

Forslaget er baseret på artikel 43, stk. 2, og artikel 114, stk. 1, i TEUF i modsætning til forordning (EF) nr. 110/2008, som kun er baseret på artikel 95 (artikel 114 i TEUF) i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten). Tilføjelsen af artikel 43, stk. 2, i TEUF afspejler, at ethanol, som anvendes til fremstilling af spiritus og andre alkoholholdige drikkevarer, skal være af landbrugsoprindelse, hvilket sikrer et marked for basislandbrugsprodukter. Denne tætte forbindelse til landbrugssektoren betones i det nye regelsæt.

Forslaget bringer EU-lovgivningen om spiritus i overensstemmelse med TEUF. Derudover indeholder forslaget mindre, tekniske tilpasninger af nævnte lovgivning, og de eksisterende procedurer for forvaltning af geografiske betegnelser i spiritussektoren erstattes af nye procedurer, der er udarbejdet på baggrund af mere omfattende og gennemtestede procedurer for landbrugsprodukter og -fødevarer.

Målene for et sådant forslag kan ikke opfyldes af medlemsstaterne alene.

I medfør af artikel 291 i TEUF bærer medlemsstaterne imidlertid ansvaret for at gennemføre den ordning, som lovgiveren fastsætter. Det bør sikres, at reglerne om spiritus anvendes ensartet i medlemsstaterne for at:

- forebygge vildledende praksis
- beskytte forbrugerne og
- undgå konkurrenceforvridning.

---

[3] Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 af 18. december 2013 om supplering af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 17).

[4] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 179 af 19.6.2014, s. 36).

[5] Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 716/2013 af 25. juli 2013 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus (EUT L 201 af 26.7.2013, s. 21).

Derfor tillægger lovgiver i henhold til artikel 291, stk. 2, i TEUF Kommissionen gennemførelsesbeføjelser navnlig vedrørende:

- ensartet gennemførelse af bestemmelserne om spiritus
- procedureregler for beskyttelse af geografiske betegnelser
- den kontrol og verifikation, medlemsstaterne skal udføre, og
- den nødvendige udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne til gennemførelsen af denne forordning.

Forslaget vedrører en række målsætninger, der er udarbejdet med henblik på at være så effektive og hensigtsmæssige som muligt, samtidig med at medlemsstaterne gives størst mulig beslutningsfrihed.

3. EVALUERINGER, HØRINGER OG KONSEKVENSANALYSE

Der er enighed blandt producenterne af spiritus om at bevare det eksisterende regelsæt.

Derfor fastsættes der blot bestemmelser om Kommissionens beføjelser til at vedtage delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter. Derudover indføres få tekniske tilpasninger og ændringer i ordlyd og struktur, således at disse bestemmelser forenkles og tydeliggøres, uden at indholdet ændres. Repræsentanter fra spiritussektoren er blevet hørt på møder i gruppen for civil dialog, hvor Kommissionen har indsamlet oplysninger, udtalelser og anbefalinger fra spirituseksperterne.

Registreringsprocedurerne for geografiske betegnelser bringes mere i overensstemmelse med procedurerne for andre fødevarer, men påvirker ikke de særlige forhold ved ordningen for beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus.

Formålet med og anvendelsesområdet for den eksisterende forordning ændres ikke.

Det har derfor ikke været nødvendigt at foretage en konsekvensanalyse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen konsekvenser for Den Europæiske Unions budget.

2016/0392 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om definition, præsentation og mærkning af spiritus, brugen af betegnelser for spiritus i præsentation og mærkning af andre fødevarer samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2, og artikel 114, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen[6],

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[7],

efter den almindelige lovgivningsprocedure[8] og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008[9] har vist sig at være velegnet til regulering af spiritussektoren. I lyset af de nyeste erfaringer og den teknologiske innovation er der imidlertid behov for at opdatere reglerne om definition, præsentation og mærkning af spiritus og revidere fremgangsmåden for registrering af geografiske betegnelser for spiritus.

(2) For at tilpasse de beføjelser, som Kommissionen er blevet tillagt i medfør af forordning (EF) nr. 110/2008, til artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter "traktaten"), er det nødvendigt at foretage yderligere ændringer af nævnte forordning.

(3) De foranstaltninger, der gælder for spiritus, bør bidrage til at nå et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, forebygge vildledende praksis og sikre markedsgennemsigtighed og fair konkurrence. Foranstaltningerne bør værne om det omdømme, som EU-spiritus har opnået på EU- og verdensmarkedet, ved at der fortsat tages hensyn til de traditionelle metoder, der anvendes til fremstilling af spiritus, og til de øgede krav om forbrugerbeskyttelse og -oplysning. Den teknologiske innovation bør også tages i betragtning med hensyn til spiritus, hvor en sådan innovation er med til at forbedre kvaliteten, uden at det berører den pågældende spiritus' traditionelle karakter. Spiritusproduktionen er tæt forbundet med landbrugssektoren. Udover at udgøre et stort marked for EU-landbruget er forbindelsen også afgørende for kvaliteten og det omdømme, som EU-spiritus har opnået i Unionen. Denne tætte forbindelse til landbrugssektoren bør derfor betones i regelsættet.

---

6 EUT C […] af […], s. […].

7 EUT C af , s. .

8 EUT C […] af […], s. […].

9 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 af 15. januar 2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 (EUT L 39 af 13.2.2008, s. 16).

(4) For at sikre en mere ensartet tilgang i lovgivningen om spiritus bør bestemmelserne i denne forordning indeholde klare kriterier for definition, præsentation og mærkning af spiritus samt for beskyttelse af geografiske betegnelser. Den bør også fastsætte regler for brugen af landbrugsethanol eller landbrugsdestillater i fremstillingen af alkoholholdige drikkevarer og for brugen af varebetegnelser på spiritus i præsentationen og mærkningen af fødevarer.

(5) Af hensyn til forbrugerne bør forordningen gælde for al spiritus, der sælges på EU-markedet, uanset om den er fremstillet i medlemsstaterne eller i tredjelande. For at bevare og forbedre det omdømme, som spiritus, der er produceret i Unionen, har på verdensmarkedet, bør de regler, der findes i denne forordning, også gælde for spiritus, der fremstilles i Unionen med henblik på eksport.

(6) For at opfylde forbrugernes forventninger og sikre overensstemmelse med de traditionelle metoder bør den ethanol, der anvendes til fremstilling af spiritus og andre alkoholholdige drikkevarer, udelukkende være landbrugsethanol. Dette vil også give afsætningsmuligheder for basislandbrugsprodukter.

(7) Forordningen vil også fortsat fokusere på definitionerne af spiritus, som er klassificeret i kategorier, ved at tage hensyn til traditionelle kvalitetsmetoder. Der bør desuden fastsættes specifikke bestemmelser for bestemte spiritustyper, som ikke er opført på listen over kategorier.

(8) Det bør præciseres, at en ny kategori kun kan tilføjes, når den pågældende spiritus i mindst én medlemsstat tegner sig for en væsentlig markedsandel. Derudover bør betegnelsen for den nye kategori være enten en almindeligt anvendt betegnelse, eller, hvis det ikke er muligt, være af beskrivende karakter, navnlig gennem henvisning til de råvarer, som anvendes i fremstillingen af spiritussen.

(9) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008[10] finder også anvendelse på spiritus. Der bør dog fastsættes supplerende regler for aromastoffer, som kun gælder for spiritus.

(10) I betragtning af at spiritussektoren er meget stor og kompleks, bør der fastsættes særlige bestemmelser for præsentation og mærkning af spiritus, navnlig hvad angår brugen af varebetegnelser, geografiske betegnelser, sammensatte udtryk og hentydninger.

(11) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011[11] bør finde anvendelse på præsentation og mærkning af spiritus, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat i nærværende forordning.

(12) For at sikre en ensartet brug af sammensatte udtryk og hentydninger i medlemsstaterne er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser om brugen heraf ved præsentationen af spiritus og andre fødevarer.

---

[10] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1334/2008 af 16. december 2008 om aromaer og visse fødevareingredienser med aromagivende egenskaber til anvendelse i og på fødevarer og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91, forordning (EF) nr. 2232/96, forordning (EF) nr. 110/2008 og direktiv 2000/13/EF (EUT L 354 af 31.12.2008, s. 34).

[11] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

(13) For at oplyse forbrugerne på passende vis bør der fastsættes bestemmelser om præsentation og mærkning af spiritus, der kan komme på tale som blandinger af spiritus.

(14) Det er vigtigt at sikre, at lagringstid eller alder generelt kun angives for den yngste alkoholbestanddel, men der bør være mulighed for ved en delegeret retsakt at indføre en undtagelse for at tage hensyn til traditionelle lagringsprocesser i medlemsstaterne.

(15) I nogle tilfælde kan ledere af fødevarevirksomheder være forpligtet til eller ønske at angive en spiritus' oprindelse for at henlede forbrugernes opmærksomhed på deres produkts kvaliteter. Sådanne oprindelsesangivelser bør være i overensstemmelse med harmoniserede kriterier. Der bør derfor fastsættes specifikke bestemmelser om angivelse af oprindelsesland eller herkomststed ved præsentation og mærkning af spiritus.

(16) Anvendelsen af blykapsler til omslutning af lukkeanordningen for beholdere med spiritus bør forbydes for at undgå enhver risiko for kontaminering, navnlig ved lejlighedsvis berøring med produkterne og for at undgå enhver risiko for miljøforurening som følge af blyholdigt affald fra ovennævnte kapsler.

(17) Hvad angår beskyttelse af geografiske betegnelser, er det vigtigt, at der tages behørigt hensyn til aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (herefter "TRIPS-aftalen"), særlig artikel 22 og 23, og i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (herefter "GATT-aftalen"), som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF[12].

(18) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012[13] finder ikke anvendelse på spiritus. Der bør derfor fastsættes regler om beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus. Geografiske betegnelser, der angiver, at en spiritus har oprindelse i et land eller i en region eller et lokalt sted, bør registreres af Kommissionen, hvis spiritussens kvalitet, omdømme eller andre egenskaber i alt væsentligt kan tilskrives dens geografiske oprindelse.

(19) Der bør fastlægges en række procedurer for registrering, ændring og mulig annullering af geografiske betegnelser fra EU- og tredjelande i overensstemmelse med TRIPS-aftalen, som automatisk anerkender status for Unionens eksisterende beskyttede geografiske betegnelser. Med henblik på at gøre procedureregler for beskyttelse af geografiske betegnelser konsekvente på tværs af alle berørte sektorer, bør sådanne procedurer for spiritus udarbejdes på grundlag af de mere omfattende og gennemtestede procedurer for landbrugsprodukter og -fødevarer, som er fastsat ved forordning (EU) nr. 1151/2012, under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende ved en given spiritus. For at forenkle registreringsprocedurerne og sikre at oplysninger til fødevarevirksomheder og forbrugere er elektronisk tilgængelige, bør der oprettes et register for geografiske betegnelser.

(20) Myndighederne i medlemsstaterne bør have ansvaret for overholdelsen af nærværende forordning, og Kommissionen bør være i stand til at overvåge og verificere denne overholdelse. Kommissionen og medlemsstaterne bør derfor forpligtes til at udveksle alle relevante oplysninger.

---

12 Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1).

13 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

(21) Medlemsstaterne bør som led i en kvalitetspolitik og for at sikre et højt kvalitetsniveau for spiritus og mangfoldighed i sektoren have lov til at vedtage strengere regler om definition, præsentation og mærkning af spiritus, som fremstilles på deres eget område, end dem, der er fastsat i nærværende forordning.

(22) For at tage hensyn til den ændrede forbrugerefterspørgsel, teknologiske fremskridt, udviklingen inden for internationale standarder og behovet for at forbedre de økonomiske betingelser for produktion og markedsføring, de traditionelle lagringsprocesser og i undtagelsestilfælde lovgivningen i importtredjelandet samt for at sikre beskyttelsen af geografiske betegnelser bør Kommissionen tillægges beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten, for så vidt angår undtagelser fra eller ændringer af de tekniske definitioner og krav til kategorierne af spiritus samt de specifikke regler vedrørende visse kategorier, jf. kapitel I i nærværende forordning, mærkning og præsentation, jf. kapitel II, geografiske betegnelser, jf. kapitel III, og kontrol og udveksling af oplysninger, jf. kapitel IV.

(23) For at kunne reagere hurtigt på den økonomiske og teknologiske udvikling inden for spiritus, som er omfattet af nærværende forordning, men som ikke er kategoriseret eller forsynet med tekniske specifikationer, og for at beskytte forbrugerne og producenternes økonomiske interesser og forene de givne produktions- og kvalitetskrav til denne spiritus, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten tillægges Kommissionen med henblik på med visse forbehold at tilføje nye spirituskategorier til de kategorier, som opført i del I og II i bilag II til nærværende forordning.

(24) Det er særlig vigtigt, at Kommissionen under sit forberedende arbejde gennemfører hensigtsmæssige høringer, herunder eksperthøringer, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016[14]. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i de af Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

(25) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser.

(26) De gennemførelsesbeføjelser, der vedrører mærkning og præsentation, jf. kapitel II i nærværende forordning, geografiske betegnelser, jf. kapital III i nærværende forordning, og kontrol og udveksling af oplysninger, jf. kapitel IV i nærværende forordning, bør udøves i overensstemmelse med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011[15].

(27) Overgangen fra de regler, der er fastsat i forordning (EF) nr. 110/2008, til dem, der er fastsat i nærværende forordning, vil kunne give anledning til problemer, som der ikke er taget højde for i nærværende forordning. For at træffe de nødvendige foranstaltninger i den henseende, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten tillægges Kommissionen.

---

[14] Interinstitutionel aftale af 13. april 2016 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

[15] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

(28) For at beskytte producenternes og de berørte parters rettighed til og legitime interesse i at drage nytte af offentliggørelsen af enhedsdokumenter i henhold til det nye regelsæt, bør det på anmodning fra den pågældende medlemsstat være muligt at offentliggøre enhedsdokumenter vedrørende geografiske betegnelser, der er registreret i henhold til forordning (EF) nr. 110/2008.

(29) For at lette overgangen fra de regler, der er fastsat i forordning (EF) nr. 110/2008, til reglerne i denne forordning, skal denne forordning finde anvendelse to år efter dens ikrafttræden. Markedsføring af bestående lagre bør tillades efter datoen for denne forordnings ikrafttræden, indtil disse er opbrugt —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE, ETHANOLS OG DESTILLATERS LANDBRUGSOPRINDELSE SAMT KLASSIFICERING AF SPIRITUS

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved nærværende forordning fastsættes regler for definition, præsentation og mærkning af spiritus samt for beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus. Denne forordning finder desuden anvendelse på anvendelsen af landbrugsethanol eller landbrugsdestillater i fremstillingen af alkoholholdige drikkevarer og på brugen af betegnelser på spiritus i præsentationen og mærkningen af fødevarer.

2. Denne forordning finder anvendelse på de i stk. 1 omhandlede produkter, der bringes i omsætning på markedet i Unionen, uanset om de er fremstillet i Unionen eller i tredjelande, og på produkter, der fremstilles i Unionen med henblik på eksport.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

(1) "Spiritus": en alkoholholdig drikkevare, der opfylder følgende krav:

a) den er bestemt til konsum

b) den har særlige organoleptiske egenskaber

c) den har et minimumsalkoholindhold på 15 % vol., undtagen spiritus i del I, kategori 42 i bilag II

d) den er fremstillet:

i) enten direkte efter en af følgende metoder:

– destillation, med eller uden tilsætning af aromaer, af naturligt gærede produkter

– udblødning eller lignende forarbejdning af plantematerialer i landbrugsethanol, landbrugsdestillater eller spiritus eller blandinger heraf som omhandlet i denne forordning

– tilsætning af et eller flere af følgende stoffer til landbrugsethanol, landbrugsdestillater eller spiritus:

– aromaer

– farver

– sukker eller andre sødemidler

– andre landbrugsprodukter

– levnedsmidler eller

ii) ved tilsætning af et eller flere af følgende produkter til en spiritus:

– anden spiritus

– landbrugsethanol

– landbrugsdestillater

– andre fødevarer

e) den henhører ikke under KN-kode 2203, 2204, 2205, 2206 og 2207.

(2) "Varebetegnelse": den betegnelse, hvorunder en spiritus sælges.

(3) "Blanding": spiritus, der er opført i bilag II, del I, eller svarer til en geografisk betegnelse blandet med et eller flere af følgende produkter:

a) anden spiritus, der ikke tilhører samme kategori, der er opført i bilag II, del I

b) landbrugsdestillater.

(4) "Sammensat udtryk": kombination af udtrykkene i en varebetegnelse for en spiritus i henhold til bilag II, del I, eller udtrykkene i en geografisk betegnelse, der beskriver en spiritus, hvorfra al alkohol i det endelige produkt har oprindelse, med et eller flere af følgende:

a) navnet på en eller flere fødevarer, ud over dem der er anvendt til fremstilling af den pågældende spiritus i henhold til bilag II, eller med afledte adjektiver af disse navne

b) betegnelsen "likør".

(5) "Hentydning": direkte eller indirekte henvisning til en eller flere af de kategorier af spiritus, som er opført i bilag II, del I, eller til geografiske betegnelser ud over henvisningen i et sammensat udtryk eller ingredienslisten, jf. artikel 8, stk. 6.

(6) "Geografisk betegnelse": betegnelse, der angiver, at en spiritus har oprindelse i et land eller i en region eller et lokalt sted, hvis spiritussens kvalitet, ry eller andre egenskaber i alt væsentligt kan tilskrives dens geografiske oprindelse.

(7) "Varespecifikation": dokumentation, der vedlægges ansøgningen om beskyttelse af en geografisk betegnelse, hvor de specifikationer, som den pågældende spiritus skal overholde, er fastsat.

(8) "Præsentation": de udtryk, der anvendes i mærkningen og på emballagen, herunder i reklamer og ved salgsfremstød, på billeder eller lignende samt på beholderen, herunder på flasken og lukkeanordningen.

(9) "Mærkning": angivelser, oplysninger, fabriks- eller varemærker, billeder eller symboler, som vedrører en spiritus, og som er anført på emballager, dokumenter, skilte, etiketter eller halsetiketter af enhver art, der ledsager eller henviser til denne spiritus.

(10) "Etiket": enhver form for vedhæng, tegn, mærke, billede eller andet beskrivende materiale, som er skrevet, trykt, stencilleret, angivet, stemplet eller præget på eller fæstnet til emballagen eller fødevarebeholderen.

(11) "Betegnelse, der er blevet en artsbetegnelse": en spiritusbetegnelse, der, selv om den er knyttet til det sted eller det område, hvor produktet oprindeligt blev fremstillet eller bragt i omsætning, er blevet den almindelige betegnelse for en spiritus i Unionen.

2. Desuden finder de tekniske definitioner i bilag I anvendelse.

Artikel 3

Oprindelsen af ethanol og destillater, der anvendes i alkoholiske drikkevarer

1. Den alkohol, der anvendes til fremstilling af alkoholholdige drikkevarer og til fortynding og opløsning af farvestoffer, aromastoffer og andre godkendte tilsætningsstoffer, som anvendes til fremstillingen af alkoholiske drikkevarer, skal være af landbrugsoprindelse.

2. Destillater, der anvendes til fremstilling af alkoholholdige drikkevarer og til fortynding og opløsning af farvestoffer, aromastoffer og andre godkendte tilsætningsstoffer, som anvendes til fremstillingen af alkoholiske drikkevarer, skal være af landbrugsoprindelse.

Artikel 4

Klassificering af spiritus

1. Med forbehold af de særlige regler, der er fastsat for spirituskategorierne 1-14 i bilag II, del I, gælder følgende for spiritus i disse kategorier:

a) den skal være fremstillet ved alkoholgæring og destillation udelukkende af de råvarer, der er fastsat i den pågældende kategori

b) den må ikke være tilsat alkohol som defineret i bilag I, punkt 4, hverken fortyndet eller ufortyndet

c) den må ikke indeholde farvestoffer som defineret i bilag I, punkt 8

d) den må kun indeholde karamel, der er tilsat med henblik på tilpasning af farven

e) den må kun sødes i overensstemmelse med bilag I, punkt 3, og for at afrunde produktets endelige smag.

2. Med forbehold af de særlige regler, der er fastsat for spirituskategorierne 15-47 i bilag II, del I, gælder følgende for spiritus i disse kategorier:

a) den kan fremstilles af landbrugsråvarer som nævnt i traktatens bilag I

b) den må tilsættes alkohol som defineret i bilag I, punkt 4

c) den må indeholde farvestoffer som defineret i bilag I, punkt 8

d) den må indeholde farvestoffer som defineret i bilag I, punkt 14

e) den må være sødet for at svare til særlige produktegenskaber i overensstemmelse med bilag I, punkt 3, og tage hensyn til medlemsstaternes specifikke lovgivning.

3. Med forbehold af de særlige regler, der er fastsat i bilag II, del II, kan anden spiritus, som ikke opfylder de specifikke regler, der er fastsat for kategorierne i bilag II, del I:

a) fremstilles af landbrugsråvarer som omhandlet i traktatens bilag I eller af fødevarer, der er egnet til konsum

b) tilsættes alkohol som defineret i bilag I, punkt 4

c) den må indeholde farvestoffer som defineret i bilag I, punkt 8

d) indeholde farvestoffer som defineret i bilag I, punkt 13

e) sødes i overensstemmelse med bilag I, punkt 3, for at opnå særlige produktegenskaber.

Artikel 5

Delegerede beføjelser

1. Kommissionen bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 43 vedrørende:

a) ændring af de tekniske definitioner, som er fastsat i bilag I

b) ændring af de krav til spirituskategorierne, der er fastsat i bilag II, del I, og de specifikke regler for visse typer spiritus, der er opført bilag II, del II.

Disse delegerede retsakter som omhandlet i litra a) og b) i første afsnit begrænses til opfyldelse af påviste behov, der er opstået som følge af ændret forbrugerefterspørgsel, teknologiske fremskridt, udvikling inden for relevante internationale standarder eller behovet for produktinnovation.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 43 vedrørende tilføjelsen af nye spirituskategorier i bilag II.

En ny kategori kan tilføjes på følgende betingelser:

a) når markedsføringen af en spiritus under en bestemt betegnelse i overensstemmelse med ensartede tekniske specifikationer er økonomisk og teknisk nødvendig for at beskytte forbrugernes og producenternes interesser

b) når den pågældende spiritus i mindst én medlemsstat tegner sig for en væsentlig markedsandel

c) betegnelsen for den nye kategori bør enten være et almindeligt anvendt navn, eller hvis det ikke er muligt, være af beskrivende karakter, navnlig gennem henvisning til de råvarer, som anvendes i fremstillingen af spiritussen

d) de tekniske specifikationer fastsættes og baseres på en vurdering af de eksisterende kvalitets- og produktionsparametre, som anvendes på EU-markedet. Ved fastsættelsen af de tekniske specifikationer skal gældende EU-forbrugerbeskyttelseslovgivning overholdes, og der skal tages hensyn til gældende internationale standarder. Disse skal garantere fair konkurrence blandt EU-producenter og den høje anseelse, som spiritus med oprindelse i Unionen, nyder.

3. Kommissionen tillægges i undtagelsestilfælde også beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 43, for så vidt angår undtagelser fra kravene i de tekniske definitioner i bilag I, kravene til spirituskategorierne i bilag II, del I, og de specifikke regler for visse spiritus, der er opført bilag II, del II, hvis lovgivningen i importtredjelandet kræver det.

KAPITEL II

PRÆSENTATION OG MÆRKNING AF SPIRITUS OG BRUGEN AF BETEGNELSER PÅ SPIRITUS I PRÆSENTATIONEN OG MÆRKNINGEN AF ANDRE FØDEVARER

Artikel 6

Mærkning

Produkter omhandlet i artikel 1, stk. 1, som markedsføres i Unionen, skal opfylde de mærkningskrav, der er fastsat i forordning (EU) nr. 1169/2011, medmindre andet er fastsat i denne forordning.

Artikel 7

Varebetegnelse

Spiritus skal i præsentationen og mærkningen være forsynet med varebetegnelser.

Artikel 8

Almindelige regler for varebetegnelser

1. De varebetegnelser for spiritus, som opfylder de krav, der er fastsat for de spirituskategorier, der er opført i bilag II, del I, skal være betegnelserne på de relevante kategorier, medmindre andre varebetegnelser er fastsat for disse kategorier.

2. Varebetegnelsen på spiritus, der ikke opfylder de krav, der er fastsat i de kategorier af spiritus, som er opført i bilag II, del I, skal være "spiritus".

3. Hvis en spiritus opfylder kravene under mere end én af spirituskategorierne 15-47 i bilag II, del I, kan den sælges under én eller flere af de varebetegnelser, der er fastsat for disse kategorier.

4. Varebetegnelser må ikke erstattes eller ændres. De kan kun:

   a) suppleres eller erstattes med en geografisk betegnelse som omhandlet i bilag III eller i overensstemmelse med nationale bestemmelser suppleres med en anden geografisk betegnelse, såfremt dette ikke vildleder forbrugerne eller

   b) erstattes af et sammensat udtryk, hvor udtrykket "likør" indgår i, forudsat færdigvaren opfylder betingelserne i bilag II, del I, kategori 32.

   Hvis en varebetegnelse suppleres eller ændres i overensstemmelse med litra a) i første afsnit, må den geografiske betegnelse i nævnte litra kun suppleres:

   a) enten med udtryk, der allerede anvendtes pr. 20. februar 2008 for eksisterende geografiske betegnelser, jf. artikel 34, stk. 1, eller

   b) med udtryk, der er angivet i den pågældende varespecifikation.

5. Med forbehold af stk. 6 og artikel 9 og 10, må de varebetegnelser, der er omhandlet i stk. 1, eller geografiske betegnelser ikke anvendes i præsentationen eller mærkningen af drikkevarer, som ikke opfylder de krav, som er fastlagt for de relevante kategorier i bilag II, del I, eller som vedrører de relevante geografiske betegnelser, herunder ved at ord eller udtryk som "art", "type", "stil", "fremstillet", "smag" eller andre tilsvarende udtryk anvendes sammen med disse varebetegnelser eller geografiske betegnelser.

   Varebetegnelserne i stk. 1, som suppleres med udtrykket "smag" eller andre tilsvarende udtryk, må kun anvendes til at henvise til aromastoffer, som imiterer en spiritus eller disses anvendelse i fremstillingen af en fødevare undtagen drikkevarer. Geografiske betegnelser må ikke anvendes til beskrivelse af aromastoffer.

6. De varebetegnelser, der er omhandlet i stk. 1, kan opføres på en ingrediensliste for levnedsmidler, hvis listen er i overensstemmelse med artikel 18-21 i forordning (EU) nr. 1169/2011.

Artikel 9

Sammensatte udtryk og hentydninger

1. I præsentationen og mærkningen af en fødevare er brugen af en varebetegnelse, der er fastsat i de kategorier af spiritus, der er opført i bilag II, del I, eller af en geografisk betegnelse i et sammensat udtryk eller i en hentydning til nogen af dem, kun tilladt på følgende betingelser:

   a) den alkohol, der anvendes til fremstillingen af fødevarer, stammer udelukkende fra den spiritus, der henvises til i det sammensatte udtryk eller i hentydningen/hentydningerne, med undtagelse af landbrugsethanol, der kan forekomme i aromastoffer, der anvendes til fremstillingen af fødevaren og

   b) den spiritus, som anvendes til fremstillingen af en fødevare, er ikke udelukkende ved tilsætning af vand blevet så stærkt fortyndet, at alkoholindholdet ligger under det minimumsalkoholindhold, der er fastsat for den pågældende spirituskategori i bilag II, del I.

2. Betegnelsen "spiritus" må ikke være del af et sammensat udtryk, der beskriver en alkoholholdig drikkevare.

3. Et sammensat udtryk, der beskriver en alkoholdig drikkevare, må ikke anvendes som del af udtrykket "likør" sammen med de varebetegnelser, som er fastsat for kategorierne 33-41 i bilag II, del I.

4. Det sammensatte udtryk til beskrivelse af den alkoholholdige drikkevare skrives med ens bogstaver i samme skrifttype, -størrelse og farve. Det må ikke afbrydes af tekst- eller billedelementer, der ikke udgør en del af udtrykket, og der må ikke anvendes en større skrifttype end i varebetegnelsen.

5. Hentydninger til en spirituskategori eller geografisk betegnelse må i præsentationen af levnedsmidlet ikke anføres i den samme linje som varebetegnelsen. Uanset artikel 10, stk. 3, andet afsnit, skal hentydningens skriftstørrelse ved præsentationen af alkoholholdige drikkevarer være mindre, end den skriftstørrelse, som anvendes for varebetegnelsen og det sammensatte udtryk.

Artikel 10

Præsentation og mærkning af blandinger

1. En blanding skal forsynes med varebetegnelsen "spiritus".

   En blanding må i sin præsentation eller mærkning vise de betegnelser, der er opført i bilag II, del I, eller geografiske betegnelser, som svarer til den spiritus, der er anvendt i blandingen, på følgende betingelser:

   a) disse betegnelser eller geografiske betegnelser forekommer udelukkende på en liste over alle blandingens alkoholingredienser efter udtrykket "blandet spiritus", og

   b) udtrykket "blandet spiritus" forekommer i samme synsfelt som varebetegnelsen med ensartede bogstaver af samme skrifttype og farve som varebetegnelsen og med bogstaver, der højst må være halvt så store som de bogstaver, varebetegnelsen er skrevet med.

2. Uanset stk. 1, skal en blanding, som opfylder kravene i en af kategorierne i bilag II være forsynet med den varebetegnelse, der er foreskrevet for den pågældende kategori.

   I det tilfælde, der er nævnt i første afsnit, skal præsentationen og mærkningen af blandingen vise de betegnelser, der er opført i bilag II, del I, eller geografiske betegnelser, der svarer til den spiritus, der er blevet blandet, såfremt disse betegnelser:

   a) udelukkende forekommer på en liste over alle de alkoholingredienser, der indgår i blandingen, og

   b) mindst én gang er anført i samme synsfelt som varebetegnelsen.

3. På listen over alkoholingredienser omhandlet i stk. 1 og 2 angives mindst én gang procentdelen af ren alkohol i volumenprocent, som hver alkoholingrediens udgør af blandingens samlede alkoholindhold i volumenprocent af blandingen. Alkoholingredienserne angives i faldende orden efter denne procentdel.

   Listen over alkoholingredienser skal være anført med ensartede bogstaver af samme skrifttype og farve, som er anvendt for varebetegnelsen, og med bogstaver, der højst må være halvt så store som de bogstaver, varebetegnelsen er skrevet med.

Artikel 11

Supplerende bestemmelser for mærkning og præsentation

1. Hvis præsentationen eller mærkningen af spiritus angiver, hvilke råvarer der er anvendt til fremstilling af landbrugsethanol, skal hver type landbrugsethanol angives i faldende orden efter de anvendte mængder.

2. Præsentationen eller mærkningen af spiritus må kun suppleres med udtrykket "sammenstikning" eller "sammenstukket", hvis spiritussen er sammenstukket, jf. bilag I, punkt 6.

3. Lagringstid eller alder må kun specificeres ved præsentationen eller mærkningen af spiritus, hvis den vedrører den yngste alkoholbestanddel, og forudsat at spiritussen er lagret under afgiftsmyndighedernes kontrol eller under en kontrol, som frembyder tilsvarende garantier.

Artikel 12

Angivelse af oprindelse

1. Hvis en spiritus' oprindelse er angivet, skal den svare til oprindelseslandet eller -område i henhold til artikel 60 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013[16].

2. For spiritus er angivelse af ingrediensernes oprindelsesland eller -territorium ikke påkrævet.

Artikel 13

Sprog, der anvendes for betegnelser på spiritus

De udtryk, der står med kursiv i bilag II, og de geografiske betegnelser skal ikke oversættes på etiketten eller i præsentationen af spiritussen.

Artikel 14

Anvendelse af EU-symbolet for beskyttede geografiske betegnelser

EU-symbolet for den beskyttede geografiske betegnelse kan anvendes til mærkning og præsentation af spiritus.

Artikel 15

Forbud mod blykapsler og blyfolie

Spiritus må ikke opbevares med henblik på salg eller udbydes til salg i beholdere forsynet med lukkeanordninger, der er dækket med blyholdige kapsler eller blyfolie.

Artikel 16

Delegerede beføjelser

1. For at tage hensyn til ændret forbrugerefterspørgsel, teknologiske fremskridt, udviklingen i de relevante internationale standarter og behovet for at forbedre de økonomiske vilkår for produktion og afsætning, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 43 om:

   a) ændring af reglerne om angivelser på spiritussens etiket, hvad angår sammensatte udtryk eller hentydninger

   b) ændring af reglerne om præsentation og mærkning af blandinger og

   c) ajourføring og supplering af EU-referenceanalysemetoder for spiritus.

2. For at tage hensyn til traditionelle lagringsprocesser i medlemsstaterne tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 43 vedrørende undtagelser fra artikel 11, stk. 3, hvad angår specifikation af lagringstid eller alder ved præsentationen eller mærkningen af spiritus.

3. I særlige tilfælde, hvis lovgivningen i et importtredjeland kræver det, tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med

[16] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (EUT L 269 af 10.10.2013, s. 1).

artikel 43 om undtagelser fra bestemmelserne om præsentation og mærkning som omhandlet i dette kapitel.

Artikel 17

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen kan ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtage:

a) bestemmelser om anvendelse af EU-symbolet omhandlet i artikel 14 ved præsentation og mærkning af spiritus

b) bestemmelser om betingelserne for angivelsen af oprindelsesland eller herkomststed, hvis disse anvendes, på spiritussens etiket.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 2.

KAPITEL III

GEOGRAFISKE BETEGNELSER

Artikel 18

Beskyttelse af geografiske betegnelser

1. Beskyttede geografiske betegnelser kan anvendes af enhver erhvervsdrivende, der markedsfører en spiritus, som er fremstillet i overensstemmelse med den relevante varespecifikation.

2. Beskyttede geografiske betegnelser og spiritus, der anvender disse beskyttede betegnelser i overensstemmelse med varespecifikationen, beskyttes mod:

   a) enhver direkte eller indirekte kommerciel anvendelse af en beskyttet betegnelse:

      i) for lignende produkter, som ikke er i overensstemmelse med den beskyttede betegnelses produktspecifikation, eller

      ii) for så vidt en sådan anvendelse udnytter en geografisk betegnelses omdømme

   b) enhver uretmæssig anvendelse, efterligning eller antydning, selv om produktets eller tjenesteydelsens virkelige oprindelse er angivet, eller den beskyttede betegnelse er oversat eller er ledsaget af udtryk såsom "art", "type", "måde", "som fremstillet i", "efterligning", "smag", "som" eller tilsvarende

   c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets herkomst, oprindelse, art eller vigtige egenskaber på den indre eller ydre emballage, i reklamer eller i dokumenter vedrørende det pågældende produkt, samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af produktets oprindelse

   d) enhver anden form for praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

3. Beskyttede geografiske betegnelser kan ikke blive artsbetegnelser i Unionen som defineret i artikel 32, stk. 1.

4. Medlemsstaterne træffer de fornødne foranstaltninger til at stoppe ulovlig anvendelse af de geografiske betegnelser, som er omhandlet i stk. 2.

Artikel 19

Varespecifikation

En geografisk betegnelse skal overholde en varespecifikation, som mindst omfatter:

a) den betegnelse, der skal beskyttes som geografisk betegnelse, således som den anvendes både i handelssprog og i daglig sprogbrug og kun på de sprog, som bruges eller tidligere blev brugt til at beskrive det bestemte produkt i det afgrænsede geografiske område

b) den relevante spirituskategori

c) en beskrivelse af spiritussen, herunder eventuelle råmaterialer, produktets vigtigste fysiske, kemiske eller organoleptiske egenskaber, samt spiritussens specifikke egenskaber sammenlignet med spiritus fra samme kategori

d) en afgrænsning af det geografiske område, for så vidt angår den sammenhæng, der er nævnt i litra f)

e) en beskrivelse af fremstillingsmetoden og, hvis det er relevant, af de autentiske og uændrede lokale metoder samt oplysninger om emballering, hvis den ansøgende sammenslutning har besluttet det og givet en tilstrækkelig og produktspecifik begrundelse for, at emballering skal finde sted i det afgrænsede geografiske område for at bevare produktets kvalitet, sikre dets oprindelse eller sikre, at der føres kontrol, under hensyntagen til EU-retten, navnlig vedrørende frie varebevægelser og fri udveksling af tjenesteydelser

f) oplysninger om sammenhængen mellem spiritussens kvalitet, omdømme eller andre karakteristika og den geografiske oprindelse, der er omhandlet i litra d),

g) navn og adresse på de myndigheder eller, hvis tilgængeligt, navn og adresse på de organer, der kontrollerer, at bestemmelserne i varespecifikationen er overholdt, jf. artikel 35, og angivelse af deres specifikke opgaver

h) eventuelle særlige regler for mærkning af den pågældende spiritus.

Artikel 20

Indholdet i ansøgninger om registrering

1. En ansøgning om registrering af en geografisk betegnelse i henhold til artikel 21, stk. 2 eller 5, skal mindst omfatte følgende oplysninger:

a) navn og adresse på den ansøgende sammenslutning og på de myndigheder eller, hvis tilgængeligt, de organer, der kontrollerer, at bestemmelserne i varespecifikationen er overholdt

b) den varespecifikation, der er omhandlet i artikel 19

c) et enhedsdokument med følgende oplysninger:

i) de vigtigste oplysninger fra varespecifikationen: betegnelse, beskrivelse af spiritussen, herunder, hvis det er relevant, specifikke regler for

emballering og mærkning, samt en præcis afgrænsning af det geografiske område

ii) en beskrivelse af spiritussens tilknytning til det geografiske område, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, punkt 6, herunder, hvis det er relevant, de specifikke elementer af produktbeskrivelsen eller produktionsmetoden, der begrunder tilknytningen.

Er der tale om en ansøgning som omhandlet i artikel 21, stk. 5, skal den omfatte bevis for, at produktets betegnelse er beskyttet i oprindelseslandet.

2. Det ansøgningsdossier, der er omhandlet i artikel 21, stk. 4, skal indeholde:

a) navn og adresse på den ansøgende sammenslutning

b) det enhedsdokument, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra c)

c) en erklæring fra medlemsstaten om, at den ansøgning, som den ansøgende sammenslutning har indgivet, og som der er truffet positiv afgørelse om, efter dens opfattelse opfylder de betingelser, der er fastsat i denne forordning, og de bestemmelser, der er vedtaget i henhold hertil

d) varespecifikationens publikationsreference.

Artikel 21

Ansøgning om registrering af betegnelser

1. Det er kun de sammenslutninger, som beskæftiger sig med den spiritus med den betegnelse, som skal registreres, der kan indgive ansøgninger om registrering af geografiske betegnelser inden for rammerne af den ordning, der er omhandlet i nærværende forordning.

Hvis der er tale om en geografisk betegnelse, der udpeger et geografisk område på tværs af en grænse, kan flere sammenslutninger fra forskellige medlemsstater eller tredjelande indgive en fælles ansøgning om registrering.

En fælles ansøgning indgives direkte til Kommissionen af den pågældende medlemsstat eller af en ansøgende sammenslutning i det pågældende tredjeland, enten direkte eller gennem tredjelandets myndigheder. Ansøgningen skal omfatte erklæringen omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra c), fra alle de pågældende medlemsstater. Kravene i artikel 20 skal opfyldes af alle de pågældende medlemsstater og tredjelande.

I tilfælde af fælles ansøgninger skal de relevante nationale indsigelsesprocedurer udføres i alle de pågældende medlemsstater.

2. Ansøgningen sendes til den medlemsstat, hvor det geografiske område er beliggende.

Medlemsstaten gennemgår på passende vis ansøgningen for at efterprøve, om den er berettiget og opfylder betingelserne i dette kapitel.

3. I forbindelse med den gennemgang, der er omhandlet i stk. 2, andet afsnit, iværksætter medlemsstaten en national indsigelsesprocedure, der sikrer passende offentliggørelse af ansøgningen og et rimeligt tidsrum, hvori enhver fysisk eller juridisk person, der har en legitim interesse, og som er etableret i eller har bopæl på medlemsstatens område, kan gøre indsigelse mod ansøgningen.

Medlemsstaten undersøger, om de indsigelser, der er modtaget, kan antages i lyset af kriterierne i artikel 25.

4. Hvis medlemsstaten efter en vurdering af eventuelle indsigelser finder, at forordningens krav er opfyldt, kan den træffe positiv afgørelse og indsende et ansøgningsdossier til Kommissionen. Den orienterer i sådanne tilfælde Kommissionen om indsigelser, som kan antages, modtaget fra en fysisk eller juridisk person, som lovligt har markedsført de pågældende produkter ved hjælp af de pågældende betegnelser uafbrudt i mindst fem år forud for datoen for offentliggørelsen som angivet i stk. 3. Medlemsstaterne underretter ligeledes Kommissionen om nationale retssager, der kan tænkes at påvirke registreringsproceduren.

Medlemsstaten sørger for at offentliggøre sin positive afgørelse, og at enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse har mulighed for at påklage den.

Medlemsstaten sikrer, at den udgave af varespecifikationen, der ligger til grund for dens positive afgørelse, offentliggøres, og giver elektronisk adgang til varespecifikationen.

Medlemsstaten sikrer endvidere passende offentliggørelse af den udgave af varespecifikationen, som Kommissionen træffer afgørelse på grundlag af, jf. artikel 23, stk. 2.

5. Hvis ansøgningen vedrører et geografisk område i et tredjeland, stiles ansøgningen til Kommissionen, enten direkte eller via myndighederne i det pågældende tredjeland.

6. De dokumenter, der er omhandlet i nærværende artikel, og som sendes til Kommissionen, affattes på et af Unionens officielle sprog.

Artikel 22

Midlertidig national beskyttelse

1. En medlemsstat har mulighed for at yde en betegnelse midlertidig national beskyttelse i henhold til denne forordning med virkning fra den dato, hvor der indgives en ansøgning til Kommissionen.

2. Den midlertidige nationale beskyttelse ophører på den dato, hvor der træffes afgørelse om registrering i henhold til denne forordning, eller hvor ansøgningen trækkes tilbage.

3. Hvis betegnelsen ikke bliver registreret i henhold til dette kapitel bærer den berørte medlemsstat alene ansvaret for følgevirkningerne af en sådan national beskyttelse.

4. De foranstaltninger, som en medlemsstat træffer i henhold til stk. 1, har kun retsvirkninger på nationalt plan og berører ikke handel i Unionen eller international handel.

Artikel 23

Kommissionens gennemgang af ansøgninger og offentliggørelse med henblik på indsigelser

1. Kommissionen gennemgår med passende midler enhver ansøgning, som den modtager i henhold til artikel 21, med henblik på at kontrollere, om den er berettiget og opfylder betingelserne i nærværende kapitel. Denne gennemgang bør ikke tage

mere end 12 måneder. Hvis denne tidsfrist overskrides, underretter Kommissionen ansøgeren om årsagen til forsinkelsen.

Kommissionen offentliggør mindst en gang om måneden en liste over de betegnelser, som der er indgivet registreringsansøgning for, med en angivelse af datoen for indgivelsen.

2. Hvis Kommissionen på grundlag af den gennemgang, den har foretaget i henhold til stk. 1, første afsnit, anser de i dette kapitel fastsatte betingelser for opfyldt, offentliggør den i *Den Europæiske Unions Tidende* enhedsdokumentet, der er omhandlet i artikel 20, stk. 1, litra c), og henvisningen til offentliggørelsen af varespecifikationen.

Artikel 24

Indsigelsesprocedure

1. Inden for en frist på tre måneder fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* kan myndighederne i en medlemsstat eller et tredjeland eller fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse, som er etableret i et tredjeland, indgive meddelelse om indsigelse til Kommissionen.

Fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse, der er etableret eller har bopæl i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvorfra ansøgningen er indgivet, kan inden for en frist, der giver mulighed for at rejse indsigelse i medfør af første afsnit, indgive meddelelse om indsigelse over for den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret.

Meddelelsen om indsigelsen skal omfatte en erklæring om, at ansøgningen muligvis udgør en overtrædelse af de betingelser, der er fastsat i dette kapitel.

En meddelelse om indsigelse, som ikke omfatter denne erklæring, er ugyldig.

Kommissionen fremsender straks meddelelsen om indsigelsen til den myndighed eller det organ, der har indgivet ansøgningen.

2. Hvis der indgives meddelelse om indsigelse til Kommissionen, og der inden for to måneder følges op på denne med en begrundet indsigelse, kontrollerer Kommissionen, om den begrundede indsigelse kan antages.

3. Senest to måneder efter modtagelsen af en begrundet indsigelse, som kan antages, opfordrer Kommissionen myndigheden eller den person, der har rejst indsigelsen, og den myndighed eller det organ, der har indgivet ansøgningen, til at indlede høringer i et rimeligt tidsrum på højst tre måneder. Denne frist starter på den dato, hvor opfordringen sendes elektronisk til de interesserede parter.

Den myndighed eller person, som rejste indsigelsen, og den myndighed eller det organ, som indgav ansøgningen, indleder disse høringer uden unødige forsinkelser. De stiller relevante oplysninger til rådighed for hinanden, der gør det muligt at vurdere, om ansøgningen om registrering overholder betingelserne i dette kapitel. Hvis der ikke opnås enighed, stilles disse oplysninger også til rådighed for Kommissionen.

Når de berørte parter når til enighed, meddeler myndighederne i den medlemsstat eller tredjeland, hvorfra ansøgningen er indgivet, Kommissionen alle de faktorer, der gjorde det muligt at nå til enighed, herunder udtalelser fra ansøgeren og

myndighederne i medlemsstaten eller tredjelandet eller andre fysiske og juridiske personer, der har indgivet en ansøgning.

Uanset om de berørte parter når til enighed eller ej, skal meddelelsen til Kommissionen indgives senest en måned efter afslutningen af høringerne.

På et hvilket som helst tidspunkt i løbet af de tre måneder kan Kommissionen, efter anmodning fra ansøgeren, forlænge fristen for høringerne med op til tre måneder.

4. Hvis de oplysninger, der er offentliggjort i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2, ændres væsentligt som følge af de høringer, der er omhandlet i stk. 3, foretager Kommissionen endnu engang den kontrol, der er omhandlet i artikel 23.

5. Meddelelsen om indsigelsen, den begrundede indsigelse og de dermed forbundne dokumenter, der sendes til Kommissionen i overensstemmelse med stk. 1-4, affattes på et af Unionens officielle sprog.

Artikel 25

Indsigelsesgrunde

1. Rejses der begrundet indsigelse, jf. artikel 24, stk. 2, tages denne kun i betragtning, hvis Kommissionen modtager den inden for fristen angivet i nævnte bestemmelse, og hvis den viser:

a) at de betingelser, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, nr. 6 og artikel 19 ikke er opfyldt

b) at registrering af den foreslåede betegnelse vil være i modstrid med artikel 31 eller 32 eller

c) at registrering af den foreslåede betegnelse vil skade en eksisterende helt eller delvis enslydende betegnelse eller et varemærke eller produkter, som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden offentliggørelse, jf. artikel 23, stk. 2.

2. Indsigelsesgrundene vurderes, for så vidt angår Unionens område.

Artikel 26

Overgangsperioder for anvendelsen af geografiske betegnelser

1. Med forbehold af artikel 18, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter om fastsættelse af en overgangsperiode på op til fem år for at gøre det muligt for spiritus med oprindelse i en medlemsstat eller et tredjeland, som er i strid med artikel 18, stk. 2, fortsat at anvende den betegnelse, som de har været markedsført under, forudsat at det af en indsigelse, der er antaget i henhold til artikel 21, stk. 3, eller artikel 24, fremgår, at registreringen vil skade:

a) en helt enslydende betegnelse eller sammensat betegnelse, hvoraf et af udtrykkene er enslydende med den betegnelse, der registreres eller

b) andre betegnelser, der ligner den betegnelse, der registreres, og som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden offentliggørelsen, jf. artikel 23, stk. 2.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 2.

2. Med forbehold af artikel 33 kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter om forlængelse af overgangsperioden i nærværende artikels stk. 1 eller tillade fortsat anvendelse i behørigt begrundede tilfælde, hvor det kan godtgøres, at:

a) betegnelsen som omhandlet i stk. 1 har været lovligt, konsekvent og korrekt anvendt i mindst 25 år, før ansøgningen om beskyttelse blev indgivet til Kommissionen

b) formålet med at anvende betegnelsen omhandlet i stk. 1 ikke på noget tidspunkt har været at udnytte den registrerede betegnelses omdømme, og at forbrugeren ikke er blevet og ikke vil kunne blive vildledt med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 2.

3. Ved anvendelse af den betegnelse, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal oprindelseslandet være klart og tydeligt anført på mærkningen.

Artikel 27

Afgørelse om registrering

1. Hvis Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den har til rådighed efter den kontrol, den har foretaget i henhold til artikel 23, stk. 1, første afsnit, finder, at betingelserne for registrering ikke er opfyldt, vedtager den gennemførelsesretsakter, der afviser ansøgningen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 2.

2. Modtager Kommissionen ikke nogen meddelelse om indsigelse eller begrundet indsigelse, som kan antages i henhold til artikel 24, vedtager den, uden at anvende den procedure, der er omhandlet i artikel 44, stk. 2, gennemførelsesretsakter om registrering af betegnelsen.

3. Modtager Kommissionen en begrundet indsigelse, som kan antages, træffer den efter de høringer, der er omhandlet i artikel 24, stk. 3, og idet den tager hensyn til resultaterne heraf, enten:

a) hvis der er opnået enighed, afgørelse om at registrere betegnelsen ved hjælp af gennemførelsesretsakter, der er vedtaget uden at anvende den procedure, der er omhandlet i artikel 44, stk. 2, og den ændrer om nødvendigt de oplysninger, der er offentliggjort i henhold til artikel 23, stk. 2, forudsat at disse ændringer ikke er væsentlige, eller

b) hvis der ikke er opnået enighed, afgørelse om at vedtage gennemførelsesretsakter om registreringen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 2.

4. Retsakter, der vedrører registreringer, og afgørelser om afvisning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Ved retsakten om registrering tildeles beskyttelsen omhandlet i artikel 18 af den geografiske betegnelse.

Artikel 28

Ændring af varespecifikationen

1. En sammenslutning, som har en legitim interesse, kan ansøge om at få godkendt ændringer af en varespecifikation.

   Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af og begrundelse for de ønskede ændringer.

2. Ændringerne godkendes af den medlemsstat, hvor det geografiske område for det pågældende produkt er beliggende.

   Hvis ændringsansøgningen omfatter en eller flere ændringer af varespecifikationen og vedrører produktets vigtigste kendetegn, ændrer den tilknytning, der er omhandlet i artikel 19, litra f), indebærer en ændring af produktets betegnelse eller en hvilken som helst del af produktets betegnelse, påvirker afgrænsningen af det geografiske område eller skærper restriktionerne for handel med produktet eller de råvarer, der indgår heri, indsender medlemsstaten ændringsansøgningen til godkendelse af Kommissionen, og ansøgningen behandles efter den procedure, der er fastsat i artikel 21-27.

3. Kontrollen af ansøgningen vedrører den foreslåede ændring.

Artikel 29

Annullering

Kommissionen kan på eget initiativ eller på anmodning af fysiske eller juridiske personer, som har en legitim interesse, vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at annullere registreringen af en beskyttet geografisk betegnelse i følgende tilfælde:

a) det er ikke sikret, at produktet overholder varespecifikationen

b) der er ikke markedsført et produkt med den pågældende beskyttede geografiske betegnelse i mindst syv år.

Kommissionen kan på anmodning af den producent, som markedsfører produktet med den pågældende registrerede betegnelse, annullere registreringen. Artikel 21, 23, 24 og 27 finder anvendelse på annulleringsproceduren.

De gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i første afsnit, vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 2.

Artikel 30

Registrering af geografiske betegnelser for spiritus

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter uden at anvende den procedure, der er omhandlet i artikel 44, stk. 2, om oprettelse og ajourføring af et offentligt tilgængeligt elektroniske register ("registret") over de beskyttede geografiske betegnelser for spiritus, der anerkendes i henhold til denne ordning.

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter nærmere bestemmelser om, hvordan registret skal udformes, og hvilke oplysninger det skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 2.

Geografiske betegnelser for spiritus fremstillet i tredjelande, der er beskyttet i Unionen i henhold til en international aftale, i hvilken Unionen er kontraherende part, kan optages i registret som geografiske betegnelser.

Artikel 31

Enslydende geografiske betegnelser

1. Hvis en betegnelse, som der er indgivet ansøgning om, er helt eller delvis enslydende med en betegnelse, der allerede er registreret i henhold til denne forordnings bestemmelser, registreres betegnelsen med behørig hensyntagen til lokal skik og brug og risikoen for forveksling.

2. En enslydende betegnelse, der urigtigt får forbrugeren til at tro, at produkterne stammer fra et andet område, registreres ikke, selv om betegnelsen er helt korrekt med hensyn til det område, den region eller det sted, hvor disse produkter har oprindelse.

3. Anvendelsen af en registreret enslydende geografisk betegnelse er kun tilladt, såfremt der i praksis tydeligt kan skelnes mellem den senere registrerede enslydende betegnelse og den betegnelse, der allerede er i registret, idet de berørte producenter skal sikres en rimelig behandling, og forbrugerne ikke må vildledes.

Artikel 32

Særlige grunde til afslag på beskyttelse

1. En betegnelse, der er blevet en artsbetegnelse, beskyttes ikke som en geografisk betegnelse.

   For at fastslå, om en betegnelse er blevet en artsbetegnelse, tages der hensyn til alle relevante faktorer, herunder navnlig:

   a) de faktiske forhold i Unionen, især i forbrugsområderne

   b) den relevante EU-lovgivning eller nationale lovgivning.

2. En betegnelse beskyttes ikke som geografisk betegnelse, hvis beskyttelsen på grund af et varemærkes anseelse og omdømme kan vildlede forbrugerne med hensyn til spiritussens rette beskaffenhed.

3. En betegnelse beskyttes ikke som geografisk betegnelse, hvis de produktions- eller behandlingstrin, der er obligatoriske for den pågældende kategori af spiritus, ikke finder sted i det relevante geografiske område.

Artikel 33

Forholdet mellem varemærker og geografiske betegnelser

1. Registreringen af et varemærke, der indeholder eller består af en geografisk betegnelse, der er opført i registret, afvises eller erklæres ugyldig, hvis anvendelsen af varemærket vil føre til en af de situationer, der er nævnt i artikel 18, stk. 2.

2. Hvis anvendelsen af et varemærke svarer til en af de situationer, der er anført i artikel 18, stk. 2, og dette varemærke har været genstand for en ansøgning, er registreret eller har vundet hævd, for så vidt denne mulighed er hjemlet i den pågældende lovgivning, i god tro på Unionens område enten før datoen for beskyttelsen af den geografiske betegnelse i oprindelseslandet eller før den 1. januar 1996, kan dette varemærke fortsat anvendes uanset registreringen af en geografisk betegnelse, forudsat at der ikke foreligger nogen ugyldigheds- eller fortabelsesgrund mod dette

varemærke som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF[17] eller Rådets forordning (EF) nr. 207/2009[18].

Artikel 34

Gennemførelsesbeføjelser for så vidt angår eksisterende beskyttede geografiske betegnelser

1. Uanset stk. 2, beskyttes geografiske betegnelser for spiritus, der er beskyttet i henhold til forordning (EF) nr. 110/2008, automatisk som geografiske betegnelser i henhold til denne forordning. Kommissionen opfører disse i registret.

2. Indtil 2 år efter denne forordnings ikrafttræden kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter på eget initiativ beslutte at annullere beskyttelsen af de beskyttede geografiske betegnelser, der er nævnt i artikel 20 i forordning (EF) nr. 110/2008, hvis de ikke opfylder bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, nr. 6. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 2.

Artikel 35

Kontrol af overholdelsen af varespecifikationer

1. For geografiske betegnelser i Unionen sikres verifikationen af overholdelsen af varespecifikationerne, inden produktet markedsføres, af mindst:

   a) den kompetente myndighed, jf. artikel 40, stk. 1, eller

   b) et kontrolorgan som defineret i artikel 2, andet afsnit, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004[19], der fungerer som produktcertificeringsorgan.

   Uanset medlemsstaternes nationale lovgivning afholdes udgifterne til en sådan verifikation af overholdelsen af varespecifikationen af de fødevarevirksomheder, der er underlagt disse kontroller.

2. For geografiske betegnelser i tredjelande sikres verifikationen af overholdelsen af varespecifikationen, inden produktet markedsføres, af mindst:

   (a) en af tredjelandet udpeget offentlig kompetent myndighed eller

   (b) et produktcertificeringsorgan.

3. Medlemsstaten offentliggør navn og adresse på de myndigheder og organer, der er omhandlet i stk. 1, og ajourfører disse oplysninger regelmæssigt.

   Kommissionen offentliggør navn og adresse på de myndigheder og organer, der er omhandlet i stk. 2, og ajourfører disse oplysninger regelmæssigt.

4. De produktcertificeringsorganer, der er omhandlet i stk. 1, litra b), og stk. 2, litra b), skal overholde og være akkrediteret i overensstemmelse med europæisk standard ISO/IEC 17065:2012.

---

17 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EUT L 299 af 8.11.2008, s. 25).

18 Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78 af 24.3.2009, s. 1).

19 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarelovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30.4.2004, s. 1).

5. De kompetente myndigheder eller organer i stk. 1 og 2, som verificerer den beskyttede geografiske betegnelses overholdelse af varespecifikationen, skal være objektive og uvildige. De skal råde over et kvalificeret personale og de nødvendige ressourcer til at udføre deres opgaver.

Artikel 36

Overvågning af anvendelsen af en betegnelse på markedet

1. Medlemsstaterne foretager kontrol på grundlag af en risikoanalyse, for så vidt angår anvendelsen af de registrerede geografiske betegnelser på markedet, og træffer alle nødvendige foranstaltninger i tilfælde af overtrædelse af kravene i dette kapitel.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen navn og adresse på de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af betegnelsen på markedet i overensstemmelse med artikel 40. Kommissionen offentliggør navn og adresse på disse myndigheder.

Artikel 37

Procedure og krav, planlægning af kontrolaktiviteter og rapportering herom

1. Procedurerne og kravene i forordning (EF) nr. 882/2004 finder tilsvarende anvendelse på kontrollerne omhandlet i artikel 35 og 36 i nærværende forordning.

2. Medlemsstaterne sikrer, at kontrolforpligtelserne i henhold til dette kapitel udtrykkeligt indgår i et særskilt afsnit af de flerårige nationale kontrolplaner, jf. artikel 41-43 i forordning (EF) nr. 882/2004.

3. Årsrapporterne vedrørende de kontrolforpligtelser, der er fastsat i denne forordning, omfatter et særskilt afsnit med de oplysninger, der er anført i artikel 44, stk. 1, i forordning (EF) nr. 882/2004.

Artikel 38

Delegerede beføjelser

1. For at tage hensyn til de særlige produktionsforhold i det afgrænsede geografiske område tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 43 vedrørende:

   a) yderligere kriterier for afgrænsning af det geografiske område og

   b) restriktioner og undtagelsesbestemmelser for produktionen i det afgrænsede geografiske område.

2. For at sikre produkternes kvalitet og sporbarhed kan Kommissionen ved delegerede retsakter vedtaget i overensstemmelse med artikel 43 fastsætte på hvilke betingelser varespecifikationen kan indeholde oplysninger om emballering, jf. artikel 19, litra e), eller en eventuel specifik mærkningsregel, jf. artikel 19, litra h).

3. For at beskytte producenternes og fødevarevirksomhedernes rettigheder og legitime interesser kan Kommissionen ved delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 43 fastsætte:

   a) i hvilke tilfælde en individuel producent kan ansøge om beskyttelse af en geografisk betegnelse

b) de betingelser, der skal overholdes i forbindelse med ansøgningen om beskyttelse af en geografisk betegnelse, forudgående nationale procedurer, Kommissionens undersøgelse, indsigelsesprocedure, annullering af beskyttede geografiske betegnelser, herunder i tilfælde, hvor det geografiske område vedrører mere end ét land.

4. For at sikre at der i varespecifikationerne fremlægges relevante og kortfattede oplysninger, tillægges Kommissionen beføjelse til i overensstemmelse med artikel 43 at vedtage delegerede retsakter vedrørende bestemmelser om begrænsning af oplysningerne i varespecifikationen, hvis en sådan begrænsning er nødvendig for at undgå alt for omfattende ansøgninger om registrering.

5. For at lette den administrative procedure i forbindelse med ændringsansøgninger, herunder når ændringen vedrører en midlertidig ændring i varespecifikationen som følge af, at de offentlige myndigheder har indført obligatoriske sundheds- eller plantesundhedsforanstaltninger eller er forbundet med naturkatastrofer eller ugunstige vejrforhold, der formelt anerkendes af de kompetente myndigheder, tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 43 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med henblik på at fastsætte betingelser og krav for proceduren vedrørende ændringer, der skal godkendes af både medlemsstaten og Kommissionen.

6. For at hindre ulovlig anvendelse af geografiske betegnelser tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 43 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om, hvilke foranstaltninger medlemsstaterne skal træffe i den henseende.

7. For at den verifikation, der er omhandlet i dette kapitel, kan blive effektiv, tillægges Kommissionen i overensstemmelse med artikel 43 beføjelser til at vedtage delegerede retsakter om de nødvendige foranstaltninger vedrørende fødevarevirksomhedernes meddelelse til myndighederne.

Artikel 39

Gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere bestemmelser vedrørende:

a) varespecifikationens udformning og bestemmelser om de oplysninger, som varespecifikationen skal indeholde med hensyn til sammenhængen mellem det geografiske område og det endelige produkt

b) procedurer for samt form og præsentation af ansøgninger, herunder ansøgninger, der vedrører mere end ét nationalt område

c) procedurer for samt form og præsentation af indsigelser

d) form og præsentation af ændringsansøgninger

e) procedurer for og form af annulleringsproceduren samt for udformningen af annulleringsanmodningerne

f) den kontrol, som medlemsstaterne skal udføre, herunder undersøgelser.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 2.

KAPITEL IV

KONTROL, UDVEKSLING AF OPLYSNINGER OG MEDLEMSSTATERNES LOVGIVNING

Artikel 40

Kontrol af spiritus

1. Medlemsstaterne er ansvarlige for kontrollen med spiritus. De træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at nærværende forordning overholdes, og de udpeger navnlig de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at kontrollere overholdelsen af forordningen.

2. Kommissionen sikrer ensartet anvendelse af nærværende forordning og skal, når det er påkrævet, ved gennemførelsesretsakter vedtage regler for medlemsstaternes administrative og fysiske kontroller af, at de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, overholdes. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 2.

Artikel 41

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne og Kommissionen udveksler de oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 43 vedrørende arten og typen af de oplysninger, der skal udveksles.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter, for så vidt angår metoderne for informationsudveksling.

   Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 44, stk. 2.

Artikel 42

Medlemsstaternes lovgivning

1. Medlemsstaterne kan i forbindelse med en kvalitetspolitik for spiritus, der er fremstillet på deres eget område, og navnlig for geografiske betegnelser, der er opført i registret eller for beskyttelsen af nye geografiske betegnelser fastsætte regler, der er strengere end dem, der er fastsat i bilag II, for så vidt angår fremstilling, præsentation og mærkning, såfremt de er forenelige med EU-retten.

2. Medlemsstaterne må ikke forbyde eller begrænse import, salg eller forbrug af spiritus, der opfylder kravene i denne forordning.

KAPITEL V

DELEGEREDE BEFØJELSER OG GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER, OPHÆVELSE OG ÆNDRING, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

AFDELING 1

DELEGEREDE BEFØJELSER OG GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER

Artikel 43

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. De beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 5, 16, 38, 41 og 46, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubestemt periode fra denne forordnings ikrafttræden.

3. Den i artikel 5, 16, 38, 41 og 46, stk. 2, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt, hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, 16, 38, 41, og 46, stk. 2, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for den frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 44

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af komitéen for spiritus, der er nedsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89[20]. Denne komité er en komité som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

AFDELING 2

OPHÆVELSE, OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

[20] Rådets forordning (EØF) nr. 1576/89 af 29. maj 1989 om fastlæggelse af almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af spiritus (EFT L 160 af 12.6.1989, s. 1).

Artikel 45

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 110/2008 ophæves.

Henvisninger til forordning (EF) nr. 110/2008 gælder som henvisninger til nærværende forordning.

Artikel 46

Overgangsforanstaltninger

1. Spiritus, som opfylder kravene i forordning (EF) nr. 110/2008, og som blev produceret inden datoen for anvendelsen af denne forordning, kan fortsat markedsføres, indtil lagrene er opbrugt.

2. For at lette overgangen fra de regler, der er fastsat i forordning (EF) nr. 110/2008, til de regler, der er fastsat i denne forordning, kan Kommissionen efter omstændighederne ved delegerede retsakter vedtage foranstaltninger om ændring eller fravigelse af denne forordning indtil 3 år efter anvendelsesdatoen.

3. Artikel 19-23, 28 og 29 finder anvendelse på ansøgninger om beskyttelse, ændring og annullering, der er indsendt efter anvendelsesdatoen for denne forordning.

   De relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 110/2008 finder fortsat anvendelse på ansøgninger om beskyttelse og ændring af en varespecifikation og på de anmodninger om annullering, der endnu ikke er afsluttede på datoen for nærværende forordnings anvendelse.

   Bestemmelserne om indsigelsesproceduren omhandlet i artikel 24-26 finder anvendelse på procedurerne for ansøgning om beskyttelse, ansøgning om ændring og anmodning om annullering, for hvilke enhedsdokumentet, ændringsansøgningen eller anmodningen om annullering endnu ikke er offentliggjort på datoen for nærværende forordnings ikrafttræden. De relevante bestemmelser i forordning (EF) nr. 110/2008 finder fortsat anvendelse på procedurerne for ansøgning om beskyttelse, ansøgning om ændring og anmodning om annullering, for hvilke enhedsdokumentet, ændringsansøgningen eller anmodningen om annullering er offentliggjort på datoen for nærværende forordnings ikrafttræden.

4. Når det gælder geografiske betegnelser, der er registreret i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 110/2008, offentliggør Kommissionen på anmodning af en medlemsstat det af samme medlemsstat indsendte enhedsdokument i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne offentliggørelse skal ledsages af henvisningen til offentliggørelsen af varespecifikationen og efterfølges ikke af en indsigelsesprocedure.

Artikel 47

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Det anvendes fra den […].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*